

12/05/15
557

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Παρακαλούμε για την τοποθέτησή σας επί επιστολής του ΣΕΒ, που συγκεκριμένα εστάλη από τον κ. Άκη Σκέρτσο (askerisos@sev.org.gr), όπως μας την προώθησε η Ειδική Γραμματεία του Προέδρου της Βουλής, σχετικά με θέσεις του ΣΕΒ επί του άρθρου 21, του πρόσφατου Νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομικών με τίτλο «Ρυθμίσεις για την επανεκκίνηση της οικονομίας».

Αναφέρων Βουλευτής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων,

Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος

6 ελ. 1+5

Ειδική Γραμματεία Προέδρου της Βουλής

Από: SKERTSOS AKIS <askertsos@sev.org.gr>
Αποστολή: Τετάρτη, 18 Μαρτίου 2015 3:58 μμ
Προς: Ειδική Γραμματεία Προέδρου της Βουλής
Κοινοποίηση: Ευτύχιος Βασιλάκης (evassilakis@hertz.gr); KYRIAZIS HARRY; SFAKAKIS KOSTAS
Θέμα: Προσχέδιο Νόμου του Υπουργείου Οικονομικών "ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΕΚΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ"
Συνημμένα: Arthro_21_AnYPOIK_Valavani.pdf
Σπουδαιότητα: Υψηλή

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ
Αριθμ. Πρωτ.: 1072
Ημερομ. 18/03/2015

Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε,

Σας διαβιβάζω ηλεκτρονικά την επιστολή που αποστείλαμε χθες στο γραφείο της Αν. Υπουργού κυρίας Νάντια Βαλαβάνη που αφορά στις θέσεις του ΣΕΒ για το άρθρο 21 του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομικών με τίτλο: «ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΕΚΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ» που έχει προωθηθεί προς ψήφιση στη Βουλή με τη μορφή του κατεπείγοντος, με την παράκληση να ενημερωθούν για το περιεχόμενό της οι Βουλευτές στο σύνολό τους.

Με ιδιαίτερη εκτίμηση,

Akis Skertsos
General Director

Hellenic Federation of Enterprises
5, Xenophontos Str., 105 57 Athens, Greece
T: +30 211 5006 159, +30 211 5006 000, F: +30 210 3222 929
E: askertsos@sev.org.gr • www.sev.org.gr

17 Μαρτίου 2015
ΑΠ. 00418

Κυρία Νάντια Βαλαβάνη
Αναπληρώτρια Υπουργό Οικονομικών
Καραγεώργη Σερβίας 10
Αθήνα 101 84

Θέμα: Άρθρο 21 προσχεδίου νόμου "ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΕΚΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ"

Κυρία Υπουργέ,

Με αφορμή τη διαβούλευση για το προσχέδιο νόμου "ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΕΚΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ" και ειδικότερα το άρθρο 21, επιθυμούμε να συνοψίσουμε τα σημεία έντονου προβληματισμού σχετικά με τις διατάξεις του.

Επί της αρχής και προκειμένου να αποφεύγεται ο αιφνιδιασμός των επιχειρήσεων από φορολογικές διατάξεις που επιβαρύνουν περαιτέρω το επιχειρηματικό κόστος, θεωρούμε ότι η υφιστάμενη επιτροπή «διαρκούς διαβούλευσης επί φορολογικών και τελωνειακών θεμάτων» αποτελεί κατάλληλο όργανο διαβούλευσης με τους φορείς της αγοράς πριν τη θεσμοθέτηση φορολογικών και τελωνειακών τροποποιήσεων. Ιδιαίτερα είναι σημαντική μία τέτοια διαβούλευση όταν οι προτεινόμενες ρυθμίσεις έχουν ευθείες επιπτώσεις στην ρευστότητα των επιχειρήσεων στο σημερινό καθεστώς ασφυξίας, αλλά και επιπτώσεις στην ανταγωνιστικότητα και τις τιμές των ελληνικών προϊόντων.

Επί της ουσίας της διάταξης, αξίζει να επισημανθεί ότι υπάρχουν πολλές συναλλαγές ελληνικών επιχειρήσεων με δικθνείς αντισυμβαλλόμενους, των οποίων η έδρα, κατά δικθνή πρακτική, ευρίσκεται σε κράτη «μη συνεργάσιμα» ή κράτη με «προνομιακό φορολογικό καθεστώς». Ειδικά ως προς τα κράτη με προνομιακό φορολογικό καθεστώς, σημειώνουμε ότι πρόκειται για κράτη τα οποία έχουν καταρτίσει συμβάσεις αμοιβαίας διοικητικής συνδρομής με την Ελλάδα, τα περισσότερα είναι μέλη του ΟΟΣΑ, ενώ πολλά είναι και μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με τα περισσότερα κράτη με προνομιακό φορολογικό καθεστώς η Ελλάδα έχει καταρτίσει συμβάσεις αποφυγής διπλής φορολογίας, ακολουθώντας το σχετικό μοντέλο του ΟΟΣΑ.

Οι συναλλαγές αυτές είναι απόλυτα αυθεντικές και αναγκαίες για την λειτουργία των επιχειρήσεων. Πρόκειται δηλαδή για συναλλαγές, συχνά μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, που αποτελούν θεμέλιο της εμπορικής τους δραστηριότητας και σε καμία περίπτωση δεν καταρτίζονται με σκοπό την απόκτηση φορολογικών

πλεονεκτημάτων. Ενδεικτικά, αναφέρουμε τις διεθνείς θαλάσσιες μεταφορές και την προμήθεια πρώτων υλών (χρηματιστηριακά εμπορεύματα ή άλλα) ή καυσίμων.

Αναφορικά με το πρώτο παράδειγμα, ένα σημαντικό ποσοστό των ναύλων που καταβάλλονται σε ναυτιλιακές εταιρείες για την μεταφορά των προϊόντων, ειδικά για τις εξαγωγές, κατευθύνεται σε κράτη μη συνεργάσιμα ή με προνομιακό φορολογικό καθεστώς σε σχέση με την Ελλάδα, κάτι για το οποίο δεν ευθύνονται οι επιχειρήσεις αλλά ούτε και έχουν εναλλακτικές επιλογές.

Στην περίπτωση των καυσίμων, αρκετές εταιρείες που προμηθεύουν καύσιμα ως βοηθητική ύλη για την παραγωγή των προϊόντων για κατανάλωση στην Ελλάδα αλλά και για εξαγωγή έχουν έδρα σε παρόμοια κράτη.

Τα σημαντικότερα πρακτικά προβλήματα συνοψίζονται στα ακόλουθα σημεία:

1. Σύμφωνα με την υπό διαβούλευση διάταξη, για τις συναλλαγές αυτές θα πρέπει να καταβληθεί παρακρατούμενος φόρος, τα ποσά του οποίου είναι ιδιαίτερα σημαντικά δεδομένης της φύσης της δαπάνης (ναύλοι, πρώτες ύλες, καύσιμα, κλπ). Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με την μεγάλη χρονική διάρκεια που τυχόν θα απαιτηθεί για την απόδειξη της αυθεντικότητας της συναλλαγής, θα επιτείνει τις συνθήκες της χρηματοπιστωτικής ασφυξίας που αντιμετωπίζουν σήμερα οι επιχειρήσεις, λόγω έλλειψης ρευστότητας. Επιπλέον και το ύψος των χρεωστικών τόκων με το οποίο θα επιβαρυνθούν, δεν είναι ευκαταφρόνητο. Και βέβαια εννοείται ότι το κόστος αυτό θα επιβαρύνει την ελληνική επιχείρηση και όχι τον αλλοδαπό αντισυμβαλλόμενο, καθώς οι μακροχρόνιες συμβάσεις συνεργασίας των μελών μας με προμηθευτές τους οπωσδήποτε δεν προβλέπουν τη δυνατότητα μείωσης του καταβαλλόμενου σε αυτούς τιμήματος κατά ποσοστό 26% (σημερινός συντελεστής φορολογίας εισοδήματος νομικών προσώπων) και μάλιστα για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα (ενός έτους).
2. Από νομικής άποψης, η προτεινόμενη διάταξη παραβιάζει τόσο το κοινοτικό δίκαιο, όσο και τις διατάξεις των διεθνών συμβάσεων για την αποφυγή διπλής φορολογίας που έχει καταρτίσει η Ελλάδα με τα περισσότερα από τα κράτη που χαρακτηρίζονται ως «προνομιακά φορολογικά καθεστώτα». Κι αυτό διότι, η επιβολή ενός παρακρατούμενου φόρου της τάξεως του 26% στα έσοδα που αποκτούν στην Ελλάδα αλλοδαπές εταιρίες, κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τις οποίες η Ελλάδα έχει καταρτίσει σύμβαση αποφυγής διπλής φορολογίας με βάση το μοντέλο του ΟΟΣΑ (π.χ. Κύπρος, Ιρλανδία κλπ.), αποτελεί απαγορευμένη διακριτική μεταχείριση εις βάρος αυτών των επιχειρήσεων. Αυτό συμβαίνει στο μέτρο που ο παρακρατούμενος φόρος δεν ισχύει (α) στα εισοδήματα που αποκτούν στην Ελλάδα αλλοδαπές επιχειρήσεις εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ούτε (β) στα εισοδήματα που αποκτούν επιχειρήσεις εγκατεστημένες στην Ελλάδα. Επομένως, η προτεινόμενη διάταξη αναμένεται να προκαλέσει «έκρηξη» καταγγελιών στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και σχετικών δικαστικών διενέξεων εντός και εκτός Ελλάδος.

3. Οίκοθεν νοείται ότι το δικαίωμα της Ελλάδας να επιβάλλει παρακρατούμενο φόρο σε εισοδήματα που αποκτούν αλλοδαποί φορολογικοί κάτοικοι τελεί υπό την επιφύλαξη (α) των διατάξεων της Σύμβασης για την Αποφυγή της Διπλής Φορολογίας μεταξύ της Ελλάδας και του κράτους φορολογικής κατοικίας του αντισυμβαλλόμενου μέρους και (β) των διατάξεων κοινοτικού δικαίου σχετικά με την απαλλαγή των ενδοομιλικών πληρωμών από φορολόγηση (π.χ. δικαιώματα, τόκοι).
4. Εξάλλου, ειδικά όσον αφορά τις συναλλαγές μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων (εδάφιο (γ) της προτεινόμενης διάταξης), η προτεινόμενη διάταξη δημιουργεί σοβαρότατο κόστος, ταμειακό αλλά και γραφειοκρατικό, σε σχέση με συναλλαγές οι οποίες είναι ήδη ανοικτές προς φορολογικό έλεγχο σε ετήσια βάση, σύμφωνα με το αναλυτικό πλέγμα των νομοθετικών διατάξεων για τις ενδοομιλικές συναλλαγές (αρθ. 50 ν. 4172/2013, αρθ. 21 ν. 4174/2013 και σχετικές διατάξεις των συμβάσεων για την αποφυγή διπλής φορολογίας που έχει καταρτίσει η Ελλάδα με αλλοδαπά κράτη, στο πλαίσιο των Κατευθυντήριων Γραμμών του ΟΟΣΑ). Το πλέγμα αυτών των διατάξεων προσφέρει όλα τα απαιτούμενα εργαλεία για την αντιμετώπιση της φοροαποφυγής, και έχει αναγνωριστεί ήδη σαν ρύθμιση από τις πιο προωθημένες στις δυτικές οικονομίες. Αναρωτιόμαστε, τι επιπλέον προσφέρει η προτεινόμενη διάταξη προς αυτόν τον σκοπό, πέραν της σοβαρότατης επίπτωσης στα ταμειακά διαθέσιμα των ελληνικών επιχειρήσεων.
5. Επιπλέον, το πεδίο εφαρμογής του εδαφίου (δ) της προτεινόμενης διάταξης χρήζει, αν μη τι άλλο, περαιτέρω διευκρίνησης. Αφορά συναλλαγές ελληνικών επιχειρήσεων με επιχειρήσεις εγκατεστημένες σε μη συνεργάσιμα ή προνομιακά φορολογικά καθεστώτα ή μήπως κάθε συναλλαγή της ελληνικής επιχείρησης (ακόμα και εντός Ελλάδος); Φανταζόμαστε το πρώτο, αλλά δεν προκύπτει με σαφήνεια από το γράμμα της διάταξης. Επίσης, πώς ορίζεται «η διενέργεια – κατ' επάγγελμα- ομοειδών συναλλαγών, κατά συνήθεια και επάγγελμα με τη συναλλαγή για την οποία εκδόθηκε το παραστατικό». Πώς κρίνεται η «κατ' επάγγελμα διενέργεια»;

Τέλος, σημαντικό πρόβλημα είναι η πρόσθετη γραφειοκρατία η οποία θα δημιουργηθεί για την απόδειξη της αυθεντικότητας των συναλλαγών, που έρχεται σε ευθεία αντίθεση με την ανάγκη και την τάση απλοποίησης των φορολογικών διαδικασιών ώστε να μειωθεί το διοικητικό βάρος και να μειωθούν οι ευκαιρίες διαφθοράς. Υπενθυμίζουμε σχετικά ότι η ελληνική φορολογική νομοθεσία διαθέτει ήδη σειρά εργαλείων που επιτρέπουν τον έλεγχο της πραγματικής υπόστασης των συναλλαγών και την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής (π.χ. αρθ. 38 ν. 4174/2013), χωρίς να δημιουργούν υπέρ το δέον διαχειριστικό και ταμειακό κόστος στις ήδη επιβαρυνμένες ελληνικές επιχειρήσεις.

Σε αυτό το πλαίσιο και με στόχο τη μη περαιτέρω επιδείνωση της ήδη χαμηλής ανταγωνιστικότητας των ελληνικών επιχειρήσεων, προτείνουμε την απόσυρση του άρθρου 21 από το υπό συζήτηση νομοσχέδιο.

Είμαστε στη διάθεσή σας για να συζητήσουμε αναλυτικότερα τους ανωτέρω προβληματισμούς. Για τυχόν περαιτέρω διευκρινίσεις μπορείτε να απευθυνθείτε στον κ. Κώστα Σφακάκη, Σύμβουλο Διοίκησης επί Φορολογικών Θεμάτων, του ΣΕΒ (τηλ. 2115006186, κιν. 6977365211, email: ksfakakis@sev.org.gr).

Με εκτίμηση:

Χρήστος Γεώργιος Σκέρικας
Γενικός Διευθυντής ΣΕΒ

Κανοποίηση:

1. Γραφείο Πρωθυπουργού κ. Αλέξη Τσίπρα.
2. Γραφείο Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης κ. Γιάννη Δραγασάκη.
3. Γραφείο Υπουργού Οικονομικών κ. Γιάνη Βαρουφάκη.
4. Κυρία Κατερίνα Σαββαΐδου, Γενική Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων.